

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.005/2024/4.

A felperesek:

I.r. felperes, I.r. felperes címe – I. rendű

II.r. felperes, II.r. felperes címe – II. rendű

III.r. felperes, III.r. felperes címe – III. rendű

IV.r. felperes, IV.r. felperes címe – IV. rendű

A felperesek képviselője:

Dr. Incze András Péter ügyvéd, ügyvéd címe – az I-IV. rendű felperesek képviseletében

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Balsai Szabolcs ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 10.P.21.050/2022/29.

A fellebbezést benyújtó fél: az I-IV. rendű felperesek

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezését nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és azt állapítja meg, hogy az alperes azzal is megsértette az I. és II. rendű felperesek jóhírnevét, hogy valótlanul állította a www.ujsgl.hu oldalon

- a 2022. március 31-én „Cikk6” címmel megjelent írásában, hogy az általuk részben tulajdonolt cégcsoport állt a háttérben, az illegális adatbázis felhasználásával végrehajtott sms-kampánynak és azt a cégcsoport külföldi leányvállalata rendelte meg és biztosította az ahhoz szükséges adatbázist;

- a 2022. április 2-án „Cikk1” című cikkben, hogy az általuk részben tulajdonolt cégcsoport hajtotta végre azt a telefonos akciót, amely során illegálisan beszerzett adatok felhasználásával egymillió választót hívtak fel és az sms-kampányt a cégcsoport külföldi leányvállalata rendelte meg és biztosította az ahhoz szükséges adatbázist;

- a 2022. április 15-én „Cikk2” címmel megjelent írásában, hogy az általuk részben tulajdonolt cégcsoport állt az sms-kampány mögött;

Azt állapítja meg továbbá, hogy az alperes megsértette az III. rendű felperes jóhírnevét azzal is, hogy valótlanul állította a www.ujsgl.hu oldalon

- a 2022. március 31-én „Cikk6” címmel megjelent írásában, hogy a IV.r. felperes cégcsoport állt a háttérben az illegális adatbázis felhasználásával végrehajtott sms-kampánynak, azt megrendelte és biztosította az ahhoz szükséges adatbázist;

- a 2022. április 2-án „Cikk1” című cikkben, hogy a IV.r. felperes cégcsoport hajtotta végre azt a telefonos akciót, amely során illegálisan beszerzett adatok felhasználásával egymillió választót hívtak fel;

- a 2022. április 15-én „Cikk2” címmel megjelent írásában, hogy a IV.r. felperes cégcsoport állt az sms-kampány mögött továbbá, hogy a cégcsoport kezdett azon telefonos kampányba, amellyel hozzávetőlegesen egymillió választót értek el.

Továbbá azt állapítja meg, hogy az alperes megsértette a IV. rendű felperes jóhírnevét, azzal hogy valótlanul állította a www.ujsgl.hu oldalon

- a 2022. március 31-én „Cikk6” címmel megjelent, valamint a 2022. április 15-én „Cikk2” címmel megjelent írásában, hogy a IV.r. felperes cégcsoport állt a háttérben az illegális adatbázis felhasználásával végrehajtott sms-kampánynak, azt a cégcsoport külföldi leányvállalata megrendelte és az ahhoz a szükséges adatbázist is biztosította;

- a 2022. április 2-án „Cikk1” című cikkben, hogy a IV.r. felperes cégcsoport állt a háttérben, az illegális adatbázis felhasználásával végrehajtott, sms-kampánynak, azt a cégcsoport külföldi leányvállalata rendelte meg, és biztosította az ahhoz szükséges adatbázist is, és a cégcsoport hajtotta végre azt a telefonos akciót, amely során illegálisan beszerzett adatok felhasználásával egymillió választót hívtak;

- a 2022. április 15-én „Cikk2” címmel megjelent írásában, hogy a IV.r. felperes cégcsoport állt az sms-kampány mögött, és a cégcsoport kezdett azon telefonos kampányba, amellyel hozzávetőlegesen egymillió választót értek el.

Az alperes által az I., II., és III. rendű felpereseknek személyenként fizetendő sérelemdíj összegét 1.000.000 (egymillió) forintra felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a IV. rendű felperesnek 1.000.000 (egymillió) forint sérelemdíjat.

Kötelezi az alperest, hogy a megállapított jogsértő közléseket törölje a fenti írásából.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Mellózi az I., II., III., és IV. rendű felperesek alperes javára való perköltség fizetési kötelezettségét és azt állapítja meg, hogy a peres felek a költségeiket maguk viselik.

Kötelezi az I., II., III., és IV. rendű felperest, hogy személyenként 60.000 (hatvanezer) forint, míg az alperest, hogy 240.000 (kétszáznegyvenezer) forint kereseti illetéket fizessenek meg az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott módon és időben.

A peres felek a másodfokú költségeiket maguk viselik.

Kötelezi az I. és II rendű felperest, hogy személyenként 74.000 (hetvennégyezer), a III. rendű felperest, hogy 68.000 (hatvannyolcezer), a IV. rendű felperest, hogy 80.000 (nyolcvanezer), míg az alperest, hogy 296.000 (kétszázkilencvenhatezer) forint fellebbezési illetéket e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül fizessenek meg az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű felperes politikus, évek között Magyarország minisztere volt. A II. rendű felperes tárca nélküli miniszter volt évben, az I. rendű felperes minisztersége idején. Az I. és II. rendű felperesek tulajdonosai a III. rendű és IV. rendű felpereseknek.

Az alperes tulajdonában álló újság1.hu internetes sajtótermék a 2022. évi országgyűlési képviseléválasztási kampány során cikksorozatot indított az politikai oldal miniszter-jelöltje, Személy1 kampányának lebonyolításával, finanszírozásával kapcsolatban.

A cikksorozat részeként az alperes 2022. március 26. napján „Cikk3” című cikkben arról számol be, hogy „nemrég I.r. felperes és volt minisztere, II.r. felperes adathalász cége állta Személy1 és csapata számláját egy települési étteremben. (...) A számlát – ami az újság2 birtokába került – pedig annak a IV.r. felperes-nek a nevére állíttatták ki, ami I.r. felperes adathalász cégcsoportjának a központi vállalata, és II.r. felperes volt pártállású miniszter, valamint maga I.r. felperes tulajdonában van.” A cikk szerint „I.r. felperes és volt minisztere, II.r. felperes adathalász céghálója (...) segíti Személy1 kampányát”.

Az alperes 2022. március 28-án „Cikk4” című cikkében azt közölte, hogy „[á]lprofilokkal és bérkommentelőkkel is jelentősen segítheti az politikai oldal kampányát I.r. felperes adathalász cégcsoportjának külföldről támogatott csapata.” „Kommentelő és politikai oldali bejegyzéseket megosztó álprofilokkal is segítheti Személy1 kampányát I.r. felperes és volt minisztere, II.r. felperes külföldről támogatott adathalász cégcsoportja”. A cikk beszámol arról a birtokába jutott beszélgetésről, melyben a IV.r. felperestájékoztatási igazgatója, Személy2 kifejti, hogy „miként végzi a választók profilozását I.r. felperesék adathalász cégcsoportja.”

Az alperes 2022. március 29-én „Cikk5” című cikkben arról számol be, hogy ismeretlen telefonszámról a politikai oldal támogatására buzdító sms-eket küldtek tömegesen a választók részére. A cikkben szerepel, hogy „az elmúlt napokban számos információ látott napvilágot arról, hogy I.r. felperes és az külföldön kiképzett minisztere a IV.r. felperes nevű cégen keresztül milyen titkos és tiltott adathalász tevékenységet folytatott.” „A cég külföldre viszi magyar emberek adatait az adathalász céggel kapcsolatban ez különösen súlyos és riasztó probléma.” A cikk közli, hogy „I.r. felperes és volt minisztere II.r. felperes adathalász céghálót épített ki.”

Az alperes 2022. március 31-én „Cikk6” című cikkben arról ír, hogy „[a] Személy1t támogató, I.r. felperes volt párthoz köthető miniszter által kiépített IV.r. felperes csoport állt a

hátterében annak az sms-cunaminak, amely során az ország lakosságának egy tizede kapott rövid, sokszor névre szóló üzenetet a pártállású kampányközponttól. Az akciót illegális adatbázis felhasználásával hajtották végre.” „Az ország lakosságának tizedét elérő sms-cunamit a I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere II.r. felperes által kiépített IV.r. felperes csoport külföldi leánycége rendelte meg, a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította.” „Az adathalász cégcsoport dönthette el az előválasztást Személy1 javára.”

Az alperes 2022. április 2-án „Cikk1” című cikkben arról ír, hogy a „[a]z sms-es akció után hatalmas telefonos akciót hajtott végre a Személy1 kampányát bonyolító IV.r. felperes csoport. A I.r. felpereshez köthető vállalkozások illegálisan beszerzett adatok felhasználásával, egymillió választót hívtak fel.” „A választókat elárasztó sms-cunamit követően a IV.r. felperes-csoport nem állt meg, hiszen a I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere, II.r. felperes által kiépített hálózat csütörtökön hatalmas telefonos kampányba kezdett, amellyel hozzávetőlegesen egymillió választót értek el. A szolgáltatók és a hatóságok közös vizsgálata már a tömegesen kiküldött szöveges üzenetek után megállapította, hogy a telefonos kampányt egy közbeiktatott cégen keresztül a IV.r. felperes külföldi leánycége rendelte meg, és a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította. Úgy tudni, telefonhívásokat is hasonló szisztéma alapján indították.” „Az adathalász cégcsoport dönthette el az előválasztást Személy1 javára.”

Az alperes 2022. április 15-én „Cikk2” című cikkben közli, hogy „A hatóságok jelenleg is vizsgálják azt az sms-cunamit, amely során az ország lakosságának egytizede kapott rövid, sokszor névre szóló üzenetet. Az ügy mögött a I.r. felperes volt párthoz köthető miniszter által kiépített IV.r. felperes-csoport állt.” „A szolgáltatók és a hatóságok közös vizsgálatából kiderült, hogy egy közbeiktatott cégen keresztül gyakorlatilag az ország lakosságának tizedét elérő sms-cunamit a I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere, II.r. felperes által kiépített IV.r. felperes-csoport külföldi leánycége rendelte meg, és a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította.”

„A választókat elárasztó sms-cunamit követően a IV.r. felperes-csoport nem állt meg, mivel a választásokat megelőző csütörtökön hatalmas telefonos kampányba kezdett, amellyel hozzávetőlegesen egymillió választót ért el.”

[2] Az I-IV. rendű felperések keresetükben kérték, a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait azzal, hogy

- az I. és II. rendű felperes által részben tulajdonolt cégcsoportról a 2022. március 26-án 10 óra 37 perckor online oldalán (újság1.hu) közzétett cikkének címében és szövegében, a 2022. március 28-án 12.46-kor megjelent cikkének szövegében, a 2022. március 29-én 15.09-kor megjelent cikkének címében és szövegében, a 2002. március 31-én 7.57-kor megjelent cikkének szövegében, a 2022. április 2-án 12.46-kor megjelent cikkének szövegében valótlanul állította, hogy adathalász tevékenységet végez.

- az I. és II. rendű felperések által részben tulajdonolt cégcsoportról 2022. március 28-án 12.46-kor online oldalán (újság1.hu) megjelent cikkének címében valótlanul állította, hogy „Cikk4” és valótlanul állította a cikk szövegében, hogy „[á]lprofilokkal és bérkommentelőkkel is jelentősen segítheti az politikai oldal kampányát I.r. felperes adathalász cégcsoportja.”

- az I. és II. rendű felperések által részben tulajdonolt cégcsoportról a 2022. március 31-én 7.57-kor online oldalán (újság1.hu) megjelent cikkében valótlanul állította, hogy „I.r. felperes volt párthoz köthető miniszter által kiépített IV.r. felperes-csoport állt a hátterében annak az

sms-cunaminak, amely során az ország lakosságának egy tizede kapott rövid, sokszor névre szóló üzenetet a pártállású kampányközponttól. Az akciót illegális adatbázis felhasználásával hajtották végre.” Ugyancsak valótlanul állította a cikkben alperes, hogy „az ország lakosságának tizedét elérő sms-cunamit a I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere II.r. felperes által kiépített IV.r. felperes-csoport külföldi leánycége rendelte meg, a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította.”

- az I. és II. rendű felperes által részben tulajdonolt cégcsoportról a 2022. április 2-án 12.46-kor online oldalán (újság1.hu) megjelent cikkében valótlanul állította – „Az sms-es akció után hatalmas telefonos akciót hajtott végre a Személy1 kampányát bonyolító IV.r. felperes-csoport. A I.r. felpereshez köthető vállalkozások illegálisan beszerzett adatok felhasználásával, egymillió választót hívtak fel.” „A választókat elárasztó sms-cunamit követően a IV.r. felperes-csoport nem állt meg, hiszen a I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere, II.r. felperes által kiépített hálózat csütörtökön hatalmas telefonos kampányba kezdett, amellyel hozzávetőlegesen egymillió választót értek el. A szolgáltatók és a hatóságok közös vizsgálata már a tömeges kiküldött szöveges üzenetek után megállapították, hogy a telefonos kampányt egy közbeiktatott cégen keresztül a IV.r. felperes külföldi leánycége rendelte meg és a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította. Úgy tudni, telefonhívásokat is hasonló szisztéma alapján indították.”

- az I. és II. rendű felperes által részben tulajdonolt cégcsoportról a 2022. április 15-én 12:03-kor online oldalán (újság1.hu) megjelent cikkében valótlanul állította „A hatóságok jelenleg is vizsgálják azt az sms-cunamit, amely során az ország lakosságának egytizede kapott rövid, sokszor névre szóló üzenetet. Az ügy mögött a I.r. felperes volt párthoz köthető miniszter által kiépített IV.r. felperes-csoport állt.” „A szolgáltatók és a hatóságok közös vizsgálatából kiderült, hogy egy közbeiktatott cégen keresztül gyakorlatilag az ország lakosságának tizedét elérő sms-cunamit a I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere, II.r. felperes által kiépített IV.r. felperes-csoport külföldi leánycége rendelte meg és a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosított.”

Kérték továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perbeli cikkek elérhetetlenné tételére és felperesenként 2.000.000 forint összegű sérelemdíj megfizetésére.

[3] Az alperes a kereset elutasítását és a felperések perköltségben való marasztalását kérte.

Előadta, hogy volt ténybeli alapja a közéleti vita keretében közzétett perbeli közléseknek, ezért azok tényekből levont okszerű következtetésnek, véleménynek minősülnek, melyek nem lépték túl a szabad véleménynyilvánítás megengedett kereteit, ezért a felperések a perbeli közlések türéseire kötelesek.

A sérelmezett közlésekben megfogalmazott következtetései tényalapjának alátámasztására hivatkozott Személy1-nek az című televíziós műsorban tett nyilatkozatára, mely szerint „[t]örténelmi tett volt az a High-tech kampány, amit a IV.r. felperes segítségével az adatbázisokra alapozva folytattunk.”

Az alperes az adathalászattal kapcsolatos közlések tekintetében csatolta a „Cikk7” című 2022. március 12-én az újság2.hu-n megjelent cikket, melyben a II. rendű felperes úgy nyilatkozik, hogy a IV.r. felperes-csoport „felismeri azokat a szavazókat, akik hajlandók egy lépéssel közelebb lépni a kampányodhoz.” Nyilatkozata szerint támogatták az előválasztás során az politikai oldalet. Csatolta továbbá a Információs Központ 2022-es országgyűlési választásokkal kapcsolatos jelentését, mely szerint a IV.r. felperes választási projektcéggként működött, hiszen bevételei túlnyomó többségben a 2022-es magyarországi választásokhoz

kapcsolódó megrendelésekből tevődik össze, mely túlnyomó részben a Egyesülethez (Egyesület) és az politikai oldal további szereplőihöz köthető. Előadta, hogy a IV.r. felperescsoport adat alapú marketing-tanácsadással, kutatással és adatszolgáltatással foglalkozik, amelyhez elengedhetetlen az egyének (választók) adatainak gyűjtése és rendszerezése. A cég korszerű, a közösségi médiát nagymértékben kihasználó, digitális kampánytechnológiai szolgáltatásokat árul. A rendelkezésre álló, más forrás által nem megerősített információ szerint a IV.r. felperescsoport bonyolította az politikai oldali miniszter-jelölti választást, amely során – az Egyesület számára kedvezően – manipulálta az eredményeket. Az alperes csatolta az Egyesület pénzügyi beszámolójának kivonatát, melyre hivatkozással előadta, hogy az egyesület Facebook és sms-kampányokra költött.

Az álfelprofilokkal, bérkommentelőkkel kapcsolatos közléseinek tényalapja körében hivatkozott az Egyesület Facebook tételt tartalmazó pénzügyi beszámolójára, továbbá Személy2, a IV.r. felperestájékoztatói igazgatójának a közösségi médiából való információszerezéséről, targetálásról, szavazói személyiség fejlesztéséről szóló nyilatkozatára. Előadta, hogy a Személy1 kampányát finanszírozó Egyesület a IV.r. felperescégcsoporttal állt szerződéses kapcsolatban a Facebook és az sms-kampányok tekintetében. A IV.r. felperescégcsoport külföldi vezető munkatársa kifejti, hogy milyen módon lehet a közösségi médiában személyre szabott adatot gyűjteni, és bevett gyakorlat ennek érdekében nem valódi profilok létrehozása. Ebből az alperes következtetésként fogalmazta meg az „álfelprofil” közlést.

Az sms-kampánnyal kapcsolatos közlések tényalapja körében az alperes a fenti bizonyítékain túl csatolta a Adatvédelmi Hatóság elnökének 2022. március 29-ei újság3.hu által közzétett sms-kampányról szóló nyilatkozatát.

A perbeli közlésekkel nem bűncselekmény elkövetésével gyanúsította a felpereseket, hanem köznyelvben használt kifejezéseket alkalmazott.

Hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla az 1.Pf.20.149/2023/6/II. számú ítéletével a jelen perrel lényegében azonos tényállás mellett a felperesek keresetét elutasította. A másodfokú bíróság ezen határozatában foglalt jogi következtetéseit, jogi érvelését saját előadásaként is kérte értékelni.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a III. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2022. április 2-án megjelent „Cikk1” című cikkben azt a valótlan tényt állította, hogy a szolgáltatók és hatóságok közös vizsgálata már a tömegesen küldött szöveges üzenetek után megállapította, hogy a telefonos kampányt egy közbeiktatott cégen keresztül a IV.r. felperes külföldi leánycége rendelte meg, és a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította.

Megállapította, hogy az alperes megsértette az I., II., III. rendű felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2022. április 15-én megjelent „Cikk2” című cikkben azt a valótlan tényt állította, hogy a szolgáltatók és hatóságok közös vizsgálatából már kiderült, hogy egy közbeiktatott cégen keresztül gyakorlatilag az ország lakosságának tizedét elérő sms-cunamit a I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere, II.r. felperes által kiépített IV.r. felperescsoport külföldi leánycége rendelte meg, a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek felperesenként 150.000 forint sérelemdíjat, valamint 49.600 forint perköltséget, továbbá a III. rendű felperesnek 300.000 forint sérelemdíjat és 99.200 forint perköltséget.

Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította.

Kötelezte az I. és II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek felperesenként 210.000 forint perköltséget.

Kötelezte a III. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 170.000 forint perköltséget.

Kötelezte a IV. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 254.000 forint ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

Kötelezte az I. és II. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg felperesenként az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 84.000 forint meg nem fizetett eljárási illetéket.

Kötelezte a III. rendű felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 102.000 forint meg nem fizetett eljárási illetéket.

Kötelezte a IV. rendű felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 120.000 forint meg nem fizetett eljárási illetéket.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 90.000 forint meg nem fizetett eljárási illetéket.

Határozatának indokolásában hivatkozott Magyarország Alaptörvénye IX. cikkére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésére, a 2:43. § d) pontjára, a 2:44. § (1) bekezdésére, a 2:45. § (2) bekezdésére, 2:51. §-ára, valamint a 2:52. §-ára.

Rögzítette, miszerint az I. és II. rendű felperes közszereplőnek minősül, korábbi tisztségükre való tekintettel, valamint arra, hogy a résztulajdonukban álló felperesi cégcsoporton keresztül a választási kampányban szerepet játszanak.

A felperesek által sérelmezett – cikksorozat keretében megjelent – közlések országgyűlési képviselőválasztási kampány lebonyolításával, a kampány során alkalmazott kampánytechnikákkal kapcsolatosan kerültek közzétételre, mely téma jelentős közérdeklődésre tart számot, ezért megállapította, hogy a perbeli közlések közügyekben való megszólalások, vagyis a közügyek szabad vitatásával állnak összefüggésben.

Ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy a közlések tényállításnak, vagy értékítéletnek minősülnek-e. Hangsúlyozta, hogy a jogvita elbírálásánál az általa hivatkozott jogszabályhelyek és az alkotmánybírói gyakorlat alapján az alkotmányos teszt lefolytatása során abban kellett állást foglalni, hogy a perbeli közlések közügyekben való megszólalásnak, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröznek-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával állnak-e összefüggésben.

Tényállításként értékelte a 2022. április 2-ai cikk azon közlését, mely arról ad tájékoztatást, hogy „[a] szolgáltatók és a hatóságok közös vizsgálata már a tömegesen kiküldött szöveges üzenetek után megállapította, hogy a telefonos kampányt egy közbeiktatott cégen keresztül a IV.r. felperes külföldi leánycége rendelte meg, és a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította”, ugyanis a perben nem nyert bizonyítást, hogy bármely vizsgálat megállapította volna, hogy a III. rendű felperes rendelte meg a telefonos kampányt, és az ehhez szükséges adatbázist is a III. rendű felperes biztosította volna. Az alperes sem a cikkben, sem a per során nem jelölte meg, hogy mely vizsgálat jutott a cikkben közölt eredményre, a vizsgálati eredménnyel kapcsolatosan bizonyítást nem ajánlott fel, holott a közlés valósága bizonyítás útján igazolható.

Az alperes azzal, hogy tényszerűen, vizsgálat által megállapított tényként közli a III. rendű felperesről, hogy a cikkben körülírt illegális adatbázison nyugvó, telefonos kampányt

megrendelte, megsértette a III. rendű felperes jóhírnevét, ugyanis a hatóságok által lefolytatott vizsgálati eredményeket hamisan közlő tényállítást a közéleti vitában sem kell az érintettnek eltűrnie. A közlés kifejezetten a III. rendű felperesre nézve fogalmaz meg valótlan tényállítást, melyre tekintettel az I., II. és IV. rendű felperesek ezen közléssel kapcsolatos keresetét elutasította.

Ugyancsak valótlan tényállításként értékelte az alperesnek a 2022. április 15-ei cikkben foglalt állítását, miszerint „[a] szolgáltatók és hatóságok közös vizsgálatából már kiderült, hogy egy közbeiktatott cégen keresztül gyakorlatilag az ország lakosságának tizedét elérő sms-cunamit a I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere, II.r. felperes által kiépített IV.r. felperes-csoport külföldi leánycége rendelte meg, a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította.” A perben nem került bizonyításra, hogy a szolgáltatók és a hatóságok vizsgálatából valóban kiderültek az alperesi állítások. Az alperes azzal, hogy a választási csalással kapcsolatos gondolataival egy bekezdésen belül a „vizsgálatból kiderült” megfogalmazással a vizsgálat megállapításaként tényként közli az I. és II. rendű felperesek által alapított III. rendű felperesről, hogy az általa biztosított adatbázis alapján eszközölt „sms-cunamit” a III. rendű felperes rendelte meg, az I., II. és III. rendű felpereseket bűncselekmény elkövetésével hozza összefüggésbe, megsértette az I., II. és III. rendű felperesek jóhírnevét. A fenti közlés kifejezetten az I., II. és III. rendű felperesre nézve fogalmaz meg valótlan tényállítást, melyre tekintettel a bíróság a IV. rendű felperes ezen közléssel kapcsolatos keresetét elutasította.

A jogsértés megállapítása mellett nem látta indokoltnak a közléseket tartalmazó cikkek – megsemmisítését jelentő – elérhetetlenné tételét, figyelemmel arra, hogy a fenti cikkek további közlései a sajtószabadság és véleménynyilvánítási szabadság alaptörvényi oltalmát élvezik.

A sérelemdíj összegének meghatározásánál a jogsértés súlyát értékelte: az alperes fenti valótlan tényállításai az I., II. és III. rendű felpereseket a választási csalással, a III. rendű felperest további bűncselekmény elkövetésével hozzák összefüggésbe széleskörben olvasott sajtótermékekben, így a közlések nagy nyilvánossághoz jutottak el. Figyelemmel volt arra is, hogy a kifogásolt tényállítások a jelentősebb társadalmi érdeklődésre számot tartó választási kampány során kerültek megjelentetésre, továbbá a választási kampány lebonyolítása, jogszerűsége kiemelt közérdeklődésre tart számot ebben az időszakban. A bíróság figyelembe vette, hogy az alperes a közléseket anélkül jelentette meg, hogy azok valóságáról meggyőződött volna. A sérelemdíj reparációs és repressziós funkcióját is szem előtt tartva közlésenként és felperesenként 150.000 forint összegű sérelemdíjat állapított meg az I., II. és III. rendű felperesre nézve.

Az egyéb sérelmezett közléseket véleménynyilvánításnak minősítette, és azok ténybeli megalapozottságát vizsgálta. E körben rögzítette, miszerint a perben nem volt vitás, hogy a felperesi cégcsoport tagja, a III. rendű felperes szerződéses kapcsolatban állt az politikai oldali összefogás miniszter-jelöltje, Személy1 által alapított Egyesület-mel.

A cikksorozatban elsőként megjelent „Cikk3” című cikkben a felperesi cégcsoportot adathalász jelzővel illető közlések, miszerint az adathalász cég, valójában az alperes véleményét fejezik ki, melyet az általa hivatkozott tényekből okszerű következtetés mentén fogalmazott meg.

A felperes által hivatkozott Személy1 nyilatkozat, mely szerint a felperesi cégcsoport segítségével adatbázisokra alapozva folytattak high-tech kampányt, továbbá a IV.r. felperesrészéről Személy2nak a közösségi médiából való információszerzésről tett nyilatkozata, és azon nem vitatott tény, hogy a III. rendű felperes szerződéses kapcsolatban állt a Egyesület-mel a 2022-es választási kampány során, továbbá a II. rendű felperesnek az újság2.hu által közölt, a 2019-es előválasztás során az politikai oldal támogatásáról tett

nyilatkozata, továbbá a felperesi cégcsoport Információs Központ jelentésében is rögzített tevékenysége elegendő alap arra nézve, hogy az alperes adathalász céhként véleményezze a felperesi cégcsoportot. Mindezek alapján a „Cikk3” című cikk felperesek által sérelmezett közéleti vita keretében megfogalmazott közlései tekintetében a felperesek keresetét elutasította.

Az „Cikk4” című cikkben sérelmezett adathalász közléssel kapcsolatban a bíróság visszautalt a korábban kifejtettekre.

Az álprofilokkal és bérkommentelőkkel kapcsolatosan a cikkben megfogalmazott tényközlések az alperes véleményeként értékelendők. A cikk szövege tartalmazza Személy2, a IV.r. felperestájékoztatási igazgatójának a közösségi médiából való információszerzésről, targetálásról, szavazói személyiségfejlesztésről szóló nyilatkozatát, továbbá hivatkozik a 2019-es önkormányzati választásokra készülve alapított politikai oldali politikai tartalmakat megosztó újság4 és újság5 (Facebook) profilokra, valamint a felperesi cégcsoport ezekhez fűződő kapcsolatára, továbbá arra, hogy az I. rendű felperes 2021. november 18-án késő este a közösségi médiában közzétett bejegyzését egy éjszaka alatt több ezren megosztották, melyet a felperesek nem vitattak. Mindezek, valamint II.r. felperesnek a „Cikk7” című cikkben tett azon nyilatkozata, mely szerint a IV.r. felperes-csoport „felismeri azokat a szavazókat, akik hajlandók egy lépéssel közelebb lépni a kampányodhoz”, kellő ténybeli alapot szolgáltatott az alperesnek az álprofilok, bérkommentelők kifejezés formájában tett véleményének közzétételére, ezért a felpereseknek ezen cikk közléseivel kapcsolatos keresetét elutasította.

A „politikai oldal adathalász céggel együttműködve zavaros sms-eket küld kormánytisztviselőknek” című cikkben az adathalászattal kapcsolatos közlések tekintetében visszautalt a korábban kifejtettekre.

A cikkben sérelmezett azon tényközlések, melyek szerint „illegális adatbázis felhasználásával sms-eket küldtek az ország lakosságának”, a felperesek „illegálisan beszerzett adatok felhasználásával egymillió választót hívtak fel”, „a lakoságnak küldött névre szóló üzenetek mögött a felperesek állnak”, valójában az alperes véleményének értékelhetők. Az a nem vitatott tény, hogy a felperesi cégcsoport szerződéses kapcsolatban állt az Egyesület-mel a 2022. évi választási kampány idején, továbbá az alperes által csatolt Egyesület beszámolójában jelentős összegszerűséggel feltüntetett „sms-kampány” tételek, valamint Személy1nek az adatbázisokra alapított felperesi cégcsoport segítségével folytatott high-tech kampányról tett nyilatkozata, kellő ténybeli alapot jelentett az alperes számára a perbeli cikkben felperesek által sérelmezett közlések tekintetében, ezért a felperesek ezen közlésekkel kapcsolatos keresetét elutasította.

A „Személy1t támogató, I.r. felperes volt párthoz köthető miniszter által kiépített IV.r. felperes-csoport állt a háttérben annak az sms-cunaminak, amely során az ország lakosságának egy tizede kapott rövid, sokszor névre szóló üzenetet a pártállású kampányközponttól.”, „az akciót illegális adatbázis felhasználásával hajtották végre.”, „az ország lakosságának tizedét elérő sms-cunamit a I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere II.r. felperes által kiépített IV.r. felperes-csoport külföldi leánycége rendelte meg, a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította” közlések az alperes tényközlésben megnyilvánuló véleményét fejezik ki, melynek kellő tényalapot szolgáltatott az a nem vitatott tény, hogy a felperesi cégcsoport szerződéses kapcsolatban állt az Egyesület-mel a 2022. évi választási kampány idején, továbbá az alperes által csatolt Egyesület beszámolójában jelentős összeggel feltüntetett „sms-kampány” tételek, valamint Személy1nek az adatbázisokra alapított felperesi cégcsoport segítségével folytatott high-tech kampányról tett nyilatkozata, melyre figyelemmel az ezen cikkben kifogásolt közlések tekintetében a felperesek keresetét elutasította.

A cikkben szereplő azon közlések, melyek szerint „az sms-es akció után hatalmas telefonos akciót hajtott végre a Személy1 kampányát bonyolító IV.r. felperes csoport.», „a I.r. felpereshez köthető vállalkozások illegálisan beszerzett adatok felhasználásával, egymillió választót hívtak fel,» „a választókat elárasztó sms-cunamit követően a IV.r. felperes-csoport nem állt meg, hiszen a I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere, II.r. felperes által kiépített hálózat csütörtökön hatalmas telefonos kampányba kezdett, amellyel hozzávetőlegesen egymillió választót értek el, és az úgy tudni, hogy a telefonhívásokat is (az sms-hez) hasonló szisztéma alapján indították” közlések az alperes tényközlésben megnyilvánuló véleményét fejezik ki, melyhez kellő tényalapot szolgáltat az a nem vitatott tény, hogy a felperesi cégcsoport szerződéses kapcsolatban állt az Egyesület-mel a 2022. évi választási kampány idején, továbbá az alperes által csatolt Egyesület pénzügyi beszámolójában jelentős összeggel feltüntetett „sms-kampány” tételek, valamint Személy1-nek az adatbázisokra alapított felperesi cégcsoport segítségével folytatott high-tech kampányról tett nyilatkozata, melyre figyelemmel az ezen cikkben kifogásolt közlések tekintetében a bíróság a felperesek keresetét elutasította.

A perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és az alperesnek a keresetük szerinti marasztalását kérték.

Hangsúlyozták, hogy amennyiben egy közlés egy jogi személyt és annak természetes személy képviselőjét egyaránt érinti, külön-külön is jogosultak személyiségi jogaik védelmében fellépni.

Az, hogy alperesi közlések tényállításként, vagy véleménynyilvánításként értékelendők az úgynevezett bizonyíthatósági teszt alapján lehetséges.

Az egyes közlések vonatkozásában rámutattak, hogy az adathalászat, az álprofilok létrehozása, a bérkommentelők igénybevétele, az sms-küldés, az illegális adatbázis szerzés és illegális telefonhívások valóságtartalmára nézve bizonyítás folytatható, igazságtartalmuk igazolható, tehát ellenőrizhető, ezért ezek a kijelentések egyértelműen tényállításként értékelendők, az alperes pedig ezen állítások valóságtartalmát nem tudta bizonyítani.

Az adathalászat közlés jogi megítélése során hivatkoztak a Wikipédia szócikkre, internetes oldalon található definícióra, a rendőrség oldalán található leírásra. A meghatározások egyértelműen bűncselekménnyel kapcsolatos tevékenységként írják le azt. Ilyen tevékenységet nem végeztek, nem kiberbűnözők, vagy csalók, nem loptak adatokat és nem okoztak senkinek kárt, tevékenységüket a hatályos jogszabályoknak megfelelően végezték és végzik. Okszerűtlen volt az elsőfokú bíróság részéről olyan következtetésre jutni, miszerint a high-tech kampány és az adatbázisok kifejezések használata feljogosít bárkit is arra, hogy tevékenységükről azt állítsa, hogy adathalász tevékenység, tehát hogy bűncselekményt követnek el. A válaszok adatainak gyűjtése és rendszerezése, korszerű, a közösségi médiát nagy mértékben kihasználó digitális kampánytechnológiai szolgáltatások alapján nem lehet a tevékenységükről azt állítani, hogy az adathalász tevékenység. Személy2 közösségi médiával kapcsolatos nyilatkozata sem tartalmaz olyan elemeket, amelyek azt igazolnák, hogy a felperesi cégek tevékenységét jogellenesen adathalász tevékenység keretében végeznék. Abból, hogy az I. rendű felperes egy késő este közzétett bejegyzését egy éjszaka alatt több ezren megosztották, nem következik, hogy azok, akik megosztották álprofilok, vagy bérkommentelők lennének. Az alperes meg sem kísérelte bizonyítani, hogy bármilyen profil a

felperesekhez köthető álprofil lenne, vagy bármelyik komment kapcsán is fizetséget kapott volna a kommentelő tőlük.

Az sms-kampány vonatkozásában hangsúlyozták, hogy az illegális sms-küldés bűncselekmény. Azon tényből, hogy szerződéses kapcsolat volt a felperesi cégek és az Egyesület között és abból a körülményből, hogy a két fél közötti elszámolásban sms-küldésről voltak tételek, nem következik az, hogy a felperesi cégcsoport küldte el a kérdéses sms-eket. Ténykérdés, hogy a sajtóközlések alapján a Adatvédelmi Hatóság és a rendőrség is eljárást indított ismeretlen tettes ellen az sms-küldések okán, de mind a mai napig nem derült ki, hogy végül is ki küldte azokat, ennek ellenére az alperes a 2022. március 30-ai cikkében tényként állítja, hogy a III. rendű felperes érintett az sms-kampányban, a III. rendű felperes rendelte meg az sms-küldést és a hatalmas adatbázist is ő biztosította.

A sérelemdíjösszege vonatkozásában kiemelték, hogy a jogsértés súlyához és annak a sajtóban számtalan helyen és alkalommal történő megjelenéséhez és utóéletéhez képest eltúlzottan alacsony.

[6] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperesek perkötségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg és a megállapított tényállásból levont jogkövetkeztetései is helyesek.

Megfelelően jutott arra az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek közszereplőnek minősülnek.

Megfelelően értékelte a bizonyítékokat, így különösen az általa csatolt okirati bizonyítékokat, és Személy1 televíziós interjút. Téves a felperesek azon jogi érvelése, miszerint az adathalás mindenképpen büntetőjogi kategóriát takar.

A felperesek a bírói gyakorlat ismeretében igen magas összegű sérelemdíjat igényelnek, melynek alátámasztására bizonyítékot nem ajánlottak fel, még személyes meghallgatásukat sem kérték, az egyes felperesek tekintetében semmilyen előadást nem tettek.

Ismételten hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla az 1.Pf.20.149/2023/6/II. számú ítéletére.

[7] A felperesek fellebbezése részben megalapozott.

[8] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között gyakorolta a felülbírálati jogkörét, erre tekintettel a másodfokú bíróság nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését, miszerint az alperes megsértette a III. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2022. április 2-án megjelent „Cikk1” című cikkben azt a valótlan tényt állította, hogy a szolgáltatók és hatóságok közös vizsgálata már a tömegesen küldött szöveges üzenetek után megállapította, hogy a telefonos kampányt egy közbeiktatott cégen keresztül a IV.r. felperes külföldi leánycége rendelte meg, és a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította. Azon rendelkezését sem érintette, amely

szerint az alperes megsértette az I., II., III. rendű felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2022. április 15-én megjelent „Cikk2” című cikkben azt a valótlan tényt állította, hogy a szolgáltatók és hatóságok közös vizsgálatából már kiderült, hogy egy közbeiktatott cégen keresztül gyakorlatilag az ország lakosságának tizedét elérő sms-cunamit a I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere, II.r. felperes által kiépített IV.r. felperescsoport külföldi leánycége rendelte meg, a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította. Szintén nem érintette azon rendelkezést, amely szerint az alperes 15 napon belül köteles megfizetni az I. és II. rendű felpereseknek felperesenként 150.000 forint sérelemdíjat és 49.600 forint perköltséget, továbbá a III. rendű felperesnek 300.000 forint sérelemdíjat és 99.200 forint perköltséget.

Megjegyzendő azonban a felperesek fellebbezésével kapcsolatosan, hogy abban olyan közlések vonatkozásában is kérték a jogsértés megtörténtének megállapítását, amelyek vonatkozásában az elsőfokú bíróság már a kereset szerint döntött.

[10] A Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.20.419/2023/7. számú ítéletével részben azonos közlésekkel kapcsolatosan a megállapításait már megtette, azokat változatlanul fenntartja.

[11] A III. rendű felperes létesítő okirata szerinti székhelye az külföldi Köztársaságban található, ezért a felek közötti magánjogi jogviszony külföldi elemet is tartalmaz, így a másodfokú bíróság a Pp. 379. §-a szerinti, az ítélet kötelező hatályon kívül helyezése és az eljárás megszüntetése miatt vizsgálta a Pp. 240. § (1) bekezdése a) pontja alapján a 176. § (1) bekezdése a) pontjának esetleges fennállását. A III. rendű felperes által érvényesített jogra tekintettel az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló rendelet (Brüsszel Ia. rendelet) alkalmazandó a joghatóság megállapítására. A III. rendű felperes követelése nem olyan jellegű, amely alapján valamely tagállam bíróságai kizárólagos joghatósággal rendelkeznének a Brüsszel Ia. rendelet alapján, ezért a Pp. 176. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazása nem volt szükséges. Az alperes az ellenkérelmében a bíróság joghatóságát nem kifogásolta, így a Pp. 240. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti megszüntetés sem volt indokolt, függetlenül attól, hogy az ott meghatározott egyéb feltétel – „magyar bíróság joghatósága egyetlen joghatósági ok alapján sem állapítható meg” fennáll-e. A másodfokú bíróság azonban szükségesnek tartja megjegyezni, hogy az alperes székhelyére tekintettel a Brüsszel Ia. rendelet általános joghatósági szabálya, a 4. cikk (1) bekezdése alapján a magyar bíróság joghatósággal rendelkezik, mégpedig a III. rendű felperes valamennyi követelésének elbírálására.

[12] A másodfokú bíróság a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperesek sem hivatkoztak.

[13] A III. rendű felperes külföldi honossága okán a jelen perrel érintett magánjogi jogviszony külföldi elemet is tartalmaz, ezért az igényének érdemi elbírálása során elsődleges feladat az alkalmazandó jog meghatározása. A szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi

rendelet (Róma II. rendelet) hatálya az 1. cikk (2) bekezdés g) pontja alapján a magánélet és a személyiségi jogok megsértéséből eredő szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra nem terjed ki. A magyar bíróságoknak így a nemzetközi magánjogról szóló 2017. évi XXVIII. törvény (Nmjtv.) 2. §-a alapján ezen törvény rendelkezéseit kell alkalmazni. Az Nmjtv. 23. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok megsértésére a sértett szokásos tartózkodási helyének – jogi személy esetén a létesítő okirata szerinti székhelyének – jogát kell alkalmazni. E jog alapján kell megítélni, hogy történt-e jogsértés, és e jog szerint kell megállapítani a jogsértés következményeit. A III. rendű alperes létesítő okirata szerinti székhelye az külföldi Köztársaság. Azonban a 23. § (2) bekezdése alapján, akinek személyhez fűződő jogát megsértik, legkésőbb a perfelvételi szakban a bíróság által megállapított határidőn belül választhatja:

- a) annak az államnak a jogát, ahol érdekeinek központja található,
- b) annak az államnak a jogát, ahol a jogsértő szokásos tartózkodási helye – jogi személy esetén létesítő okirata szerinti székhelye – található, vagy
- c) a magyar jogot.

A III. rendű felperes a keresetlevélben a Ptk. rendelkezéseire hivatkozott az érvényesíteni kívánt jog és a jogalap feltüntetése során, ezért ténylegesen a magyar jogot választotta, amely egyébként megegyezik az Nmjtv. 23. § (2) bekezdés b) pontja szerinti joggal is. Mindezek alapján a III. rendű felperes igényének az elbírálására – saját választása alapján – a magyar jog alkalmazandó.

[14] A jogvita elbírálása során szükséges volt alkalmazni Magyarország Alaptörvényének rendelkezéseit, a VI. cikk (1) bekezdésének és a IX. cikkének előírásait. A jóhírnév védelméhez való joghoz és a véleménynyilvánítás szabadságához kapcsolódó jogvita okán, az alapjogok kollíziója miatt értékelni kellett az Alkotmánybíróság e körben kialakult gyakorlatát.

[15] A véleménynyilvánítás szabadsága fokozott oltalomban részesül, amennyiben a megnyilvánulás közügyeket, közéleti szereplőket érint. Ezen jellegből eredő többletvédelem fennállását megerősítette az Alkotmánybíróság például a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában is, amely szerint: „[m]indezek miatt a közszereplőket támadó kritikát és bírálatot a véleménynyilvánítás szabadsága szélesebb körben védelmezi, mint az átlagpolgárt érő bírálatot. Az Alkotmánybíróság következetes felfogása szerint tehát a közügyekre vonatkozó és a közéletben szerepet vállaló személyek és szervezetek tevékenységét érintő véleménynyilvánítás erősebb alkotmányos védelmet élvez, és így korlátozhatósága szűkebb körben nyerhet alkotmányos igazolást. Ennek megfelelően a közügyek vitatását érintő véleményszabadság korlátozását előíró jogszabályokat megszorítóan szükséges értelmezni {13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [28]}.

[16] A fokozott oltalomban részesüléshez elsődlegesen „arról szükséges dönteni, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Ennek megítéléséhez pedig elsődlegesen a közlés megjelenésének módját, körülményeit és a vélemény tárgyát, kontextusát szükséges figyelembe venni. Így a közlést érintően vizsgálni kell a médium

típusát, a közlés apropóját adó eseményt, illetve az arra érkező reakciókat és az adott közlésnek ebben a folyamatban játszott szerepét. További szempontként szükséges értékelni a kijelentés tartalmát, stílusát, illetve a közlés aktualitását, valamint célját. Amennyiben e körülmények értékelésével az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezzi {13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [39]}.

[17] Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra, hogy a jogvitában az alapjogok ütközésének értékelése során elsődlegesen abban kellett állást foglalni, hogy a sérelmezett cikkek témája közügy-e, az I. és II. rendű felperes közéleti szereplő-e, a III. és IV. rendű felpereseket is terheli-e fokozott tűrési kötelezettség.

[18] A felperesek által sérelmezett alperesi közlések vonatkozásában azt kellett értékelni, hogy azok az országgyűlési képviselők 2022. évi általános választásával kapcsolatos írások részei, azok a felpereseknek a választásokkal kapcsolatos állítólagos tevékenységét érintik. Ezen esemény a demokratikus állam berendezkedés esszenciája, így az azzal kapcsolatos történések, mint például a kampány, az azt végzők személye és cselekményei a közvélemény fokozott érdeklődését váltja ki. Az írások témája és a kifogásolt alperesi közlések is közügyek szabad vitatását élvezi, a véleménynyilvánítás szabadsága fokozottabban érvényesül {3001/2018. (I. 10.) AB határozat, Indokolás [28]}. Ez pedig értelemszerűen együtt jár a felperesi védendő jogok határainak zsugorodásával.

[19] A felperesek személye tekintetében szükséges azt rögzíteni, hogy a III. és IV. rendű felperes nem vitásan korábbi és a vizsgált választás kampányában is aktív szerepet játszott, a választópolgárok megszólításához, mozgósításához tanácsokat adtak jelöltek számára, ezzel pedig a közéletben önkéntesen szerepet vállaltak. Az I. és II. rendű felperesek a III. és IV. rendű felperesek tagjai, ezért ezen gazdasági társaságok előbb részletezett tevékenysége folytán is közéleti szereplőnek minősülnek. Azonban ezt meghaladóan a korábbi politikusi tevékenységük – miniszter és miniszter – és annak következtében, hogy a III. és IV. rendű felpereseken keresztül a sérelmezett írások megjelenésének időpontjában továbbra is aktív szerepet vállaltak választási kampányokban, ezáltal közvetve befolyásolták a választópolgároknak a közéletről, a politikai történésekről alkotott gondolatait, a választások kimenetelét, közéleti szereplőknek minősülnek.

A felperesek közéleti szerepvállalása a fentiek folytán olyan jelleggel és mértékben kapcsolódik a különböző szervezetek, politikusok tevékenységét érintő közéleti kérdésekkel, a választásokon való indulással, hogy a közéleti szereplők kategóriái között a személyük jogi megítélése a politikusokéhoz hasonló szintet éri el, ezért jogaik védelmének határvonalai ezen utóbbi személyi körhöz hasonló módon szűkülnek.

[20] Ezt követően azt volt szükséges vizsgálni, hogy a sérelmezett megnyilvánulások értékítéletnek vagy tényállításnak tekinthetők-e, ugyanis a „véleményszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e. Vagyis e minősítésnek azért kell összhangban állnia az Alaptörvény IX. cikkében biztosított véleményszabadság

követelményeivel, mert egyben döntően és közvetlenül befolyásolja annak határait is, így az alapjog gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [40]}.

Az Alkotmánybíróság továbbá azt is rögzítette, hogy a „közügyeket érintő értékítéletek szabad folyása biztosított, hiszen a tényállításokkal szemben az értékítéletek közös sajátossága, hogy igazságtartalmuk nem ellenőrizhető és objektív módon nem igazolható. Az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető. Míg az értékítéletet megjelenítő vélemények nagyobb toleranciát követelnek, addig a tényeket állító, avagy híresztelő kifejezések esetében fokozottabb gondosság követelhető meg” {3051/2022. (II. 11.) AB határozat Indokolás [45]}. Az Alkotmánybíróság többször is rögzítette, hogy „Az adott közlés védelmére vonatkozó alkotmányjogi mérce meghatározásakor tehát a közügyek vitáján belül is fontos kérdés, hogy a közlés értékítéletnek, vagy tényállításnak minősül-e” {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat Indokolás [25]}.

[21] A felperesek által sérelmezett közlések összefoglalóan: „adathalász tevékenységet végez”, „álprofilokkal, és bérkommentelőkkel segíthetik az politikai oldal kampányát”, „a cégcsoport áll az egymillió választópolgárnak kiküldött sms-kampány háttérében, amelyet illegális adatbázis felhasználásával hajtottak végre”, „a cégcsoport hajtotta végre az illegálisan beszerezett adatok felhasználásával a telefonos akciót”.

[22] A sérelmezett közlések valódi jelentéstartalmát a PK 12. számú állásfoglalás szerint a teljes szövegkörnyezet, valamint a társadalmilag kialakult közfelfogás, az általános vélekedés alapján szükséges vizsgálni.

E körben az is értékelendő, hogy az alperes rövid időn belül jelentette meg az érintett cikkeket, a későbbiekben hivatkozott a korábbiak tartalmára, azokat részben linkeléssel is elérhetővé tette. Így a későbbi írások értelmezésénél a korábban megjelentek tartalmát is szükséges volt számításba venni.

[23] Az adathalász kifejezés az érintett alperesi írások mindegyikében – a 2022. április 15-én megjelent kivételével – szerepel. A kifogásolt cikkek közül időben elsőként, a 2022. március 26-án megjelent, „Cikk3” címmel közzétett cikkben az „adathalász cége”, „adathalász céghálója”, „adathalász cégcsoportjának” fordulatok olvashatók. Ezek alapján, okát az írás a linkeléssel elérhetővé tett újság2.hu-n 2022. március 26-án megjelent „Cikk3” megjelent írás képezi, amelyben más internetes újságok írásai is linkelésre kerültek. Az írásokban ismertetésre kerül az I. rendű felperes korábbi nyilatkozata arról, hogy olyan rendszert építenek, ami „felismeri azokat a szavazókat, akik hajlandóak egy lépéssel közelebb lépni a kampányodhoz”. Linkelésre került a III. rendű felperes honlapja, ismertetve azt, hogy az „egy olyan politikai tanácsadó cég, ami progresszív vezetők, társadalmi mozgalmak és ngo-k digitális igényeit elégíti ki a legújabb technológiai eszközöket, tanácsadást és digitális kampányokat kínálva megrendelőinek.” A III. rendű felperes egyik igazgatójának beszámolója is megismerhető volt, amely szerint „[é]s mi annyit tudunk tenni, hogy ezt a listát felhasználva megcélzunk hasonló közönséget, és tudod, megkérjük őket, hogy írjanak alá egy petíciót, töltsenek ki egy kérdőívet vagy adakozzanak, vagy végezzenek bármi ilyen tevékenységet, hogy el tudjunk kezdeni információkat szerezni róluk, és megcélozni hasonló

közönséget és más közösségimédia-platformokon keresztül. [...]Tudunk targetálni egy adott személyre és hasonló közönségre is, amely valamely szempontból előnyös lehet számunkra.”

A későbbi, a jelen perrel érintett második cikkében, az „Cikk4” írásában az alperes idézi a III. rendű felperes egyik igazgatójától, az alábbiakat: „[m]int tudod, ahogy egy online kampányt folytatsz, és futtatod a hirdetéseket, az egyik célod az, hogy összegyűjts annyi információt az emberekről a közösségi médiából, amennyit csak lehetséges. És tudod, a targetáláson túl, amit a Facebookon tudsz csinálni, tudsz valamiféle mikrotársadalmi közösséget is megcélozni. És idővel, a kérdőívekkel és minden más forrással együtt, amit belehelyezel a kampányba, elkezdesz fejleszteni egy szavazói személyiséget.”

[24] Azt vizsgálta ezt követően a másodfokú bíróság a PK 12. számú állásfoglalás alapján, hogy az átlagolvasó milyen jelentéstartalommal ruházza fel az adathalász kifejezést.

A köznapi értelmezés vizsgálata alapján nem annak van jelentősége, hogy az informatika világában mi ennek a tevékenységnek a szabatos, precíz meghatározása. Szintén nem indokolt a Wikipédia fogalmának alapulvétele, amely enciklopédia jellege folytán éppen az előbbi kritériumoknak törekszik megfelelni. Hasonló okból nem bír jelentőséggel a rendőrség honlapján való tájékoztatás.

Az adathalászat a jelenkor internethasználatával összefüggő tevékenység, melyet az informatikai ismeretekkel átlagos szinten rendelkező személyek úgy értelmeznek, hogy az azt végző személy nagy számú adathoz jut hozzá, függetlenül attól, hogy az információk megismeréséhez az érintett hozzájárult-e, vagy sem. Az átlagolvasó számára az adathalászat nem egyértelműen olyan cselekmény, amely bűncselekményt valósít meg, pusztán egy olyan jellegű tevékenység, amely az internethasználat olyan velejárója, amit akarva, akaratlanul kénytelen elviselni, mind a közösségi oldalak, mind az úgynevezett keresőmotorok használata esetén is.

Az alperes valójában következtetésként jutott arra, hogy a felperesi cégcsoport adathalász tevékenységet végez, ami a fentiek szerinti átlagolvasói értelmezés figyelembevételével, az alperes által az írásaiban megjelölt, hivatkozott, az adatok beszerzésének módja körében előadottak alapján a logikai szabályaival nem ellentétes.

A másodfokú bíróság azt is megjegyzi, hogy ezen adathalász tevékenység vonatkozásában a sérelmezett írások a III. és IV. rendű felperesi cégek tevékenységét jellemezték, amely tevékenység különböző választásokkal összefüggésben adatok feldolgozására, beszerzésére, azok elemzésére, feldolgozására és azok alapján ajánlások kiadására vonatkozik. Mindezek alapján a III. és IV. rendű felperes tevékenységének adathalászként való minősítése nem jogsértő, az elsőfokú bíróság érdemi döntése e körben helytálló.

[25] Az „álprofilokkal és bérkommentelőkkel segítheti az politikai oldal kampányát” közlés tartalmi megfelelője az „Cikk4” című írásban található.

A közlések az írás teljes tartalmának figyelembevétel alapján nem értékítéletnek minősülnek, az alperes ugyanis annak lehetőségét veti fel, hogy a felperesi cégcsoport ilyen jellegű tevékenységet is felhasznál a választási kampányban. Ennek a közlésnek a valóságtartalma egyébként igazolható.

Az alperesi írás lead-jét követő első bekezdés utolsó mondata így szól: „[a]z újság2 bemutatta cikkében, miként erősítenek rá a számukra fontos tartalmakra a IV.r. felperes csapatonál.” A cikk tehát maga tartalmazza azt, hogy a címében és lead-jében lehetőségként felvetett

felperesi tevékenységet, az álprofilok és bérkommentelők felhasználását, milyen körülmények alapján látja igazoltnak az alperes. Az írás ezt követően az álprofilokkal kapcsolatosan fejti ki azt, hogy mi alapján tekint valamely közösségi oldali fiókot olyannak, amit álprofilnak minősít.

A bérkommentelők tevékenységének felvetése körében az írásban szintén kifejti, hogy az milyen jellegű közösségi oldali aktivitást minősít ilyen tevékenységnek. Felvetése igazolására a II. rendű felperes egyik Facebook bejegyzését linkeléssel elérhetővé tette, és like-jainak, megosztásának számait hasonlítja össze egyéb politikusok bejegyzéseinek online fogadtatásával, mintegy igazolva a saját felvetésének helyességét.

A fentiek alapján az alperes ezen sérelmezett közlései következtetések, amelyek alapját maga ismerteti az érintett írásában. A ténybeli alapok valóságtartalma körében azok rendelkeznek legalább kellő, úgynevezett vékony ténybeli alappal, ugyanis ezen jelleg körében is értékelni szükséges, hogy a sérelmezett közlések a III. és IV. rendű felperesi cégek tevékenységét jellemezték a választási kampány során. A tevékenység különböző választásokkal összefüggésben adatok feldolgozására, beszerzésére, azok elemzésére, és végső soron megbízójuk választási győzelmének elérésére irányul. Mindezek alapján ezen közlések nem jogsértők, ezért e körben is helyes az elsőfokú bírósági érdemi döntése.

[26] Az összefoglalva „a cégcsoport áll az egymillió választópolgárnak kiküldött sms-kampány hátterében, amelyet illegális adatbázis felhasználásával hajtottak végre” közlések tényállítások, ugyanis egyértelműen bizonyítható azok valóságtartalma. Az alperes a „Cikk6” címmel megjelent írás lead-jében kétségtelen tényként állítja az olvasóknak, hogy a felperesi cégcsoport állt a kérdéses sms-kampány mögött, amelyet illegális adatbázissal hajtottak végre.

Az alperesi írás a lead-jét követő második bekezdésben tovább erősíti a kétségtelen, múltban megvalósult felperesi cselekmény állított megtörténtét azzal, amikor így fogalmaz: „[i]nformációink szerint a szolgáltatók és a hatóságok közös vizsgálatából kiderült, hogy egy közbeiktatott cégen keresztül gyakorlatilag az ország lakosságának tizedét elérő sms-cunamit a I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere II.r. felperes által kiépített IV.r. felperes csoport külföldi leánycége rendelte meg, a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította.” Az alperesi írás azt az információt is közvetíti az olvasóknak, hogy megállapításra is került, miszerint a felperesi cégcsoport állt az sms-kampány mögött és ahhoz a saját adatbázisát használta fel, ráadásul a cikk címe alapján ezen tevékenysége bűncselekmény is.

Az alperes a „Cikk2” című írásában szintén egyértelmű tényként állítja, hogy a felperesi cégcsoport állt a kérdéses sms-kampány mögött. Később a cikkben közölte, miszerint „[i]smert: a rendszerváltás óta a legnagyobb és a legtöbb embert érintő választási csalás során körülbelül egymillió embert értek el a pártállású kampányközpont működtetői. A szolgáltatók és a hatóságok közös vizsgálatából kiderült, hogy egy közbeiktatott cégen keresztül gyakorlatilag az ország lakosságának tizedét elérő sms-cunamit a I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere, II.r. felperes által kiépített IV.r. felperes-csoport külföldi leánycége rendelte meg, a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította” bekezdéssel az alperes az olvasó számára kétségtelen tényként közvetíti azon információt, hogy a hatóságok is megállapították a III. rendű felperes cselekményét, amely ráadásul bűncselekmény is (választási csalás). A rendelkezésre álló adatok szerint a folyamatban volt hatósági eljárások nem a felperesek ellen folytak, ezért a PK 14. számú állásfoglalásra már e miatt sem hivatkozhat megalapozottan az alperes.

Ezen valótlan állításokat a felperesek még a fokozott tűrési kötelezettségük és a választási időszakra egyébként jellemző tágabb körű véleménynyilvánítási szabadságra tekintettel sem kötelesek túrni. Az állítások ugyanis azt közvetítik a nyilvánosság felé, hogy a felperesek bűncselekmények elkövetésében vettek részt. Az elsőfokú bíróság ítéletének [51] és [53] pontjában felsorolt tények nem olyan jellegűek, amelyek alapján a felperesi cégcsoport tevékenységét az írásokban tárgyalt sms-kampánnyal össze lehetne kapcsolni úgy, hogy annak kivitelezőjeként kerül megnevezésre.

A tényállítások valóságát a perben az alperes nem bizonyította, ezért a jogsértés megtörténtének megállapítása indokolt volt.

[27] Az összefoglalva „a cégcsoport hajtott végre az illegálisan beszerzett adatok felhasználásával telefonos akciót” közlések tényállítások, ugyanis egyértelműen bizonyítható azok valóságtartalma. Az alperes az „Cikk1” címmel megjelent írás lead-jében kétségtelen tényként állítja az olvasók felé, hogy a felperesi cégcsoport állt a kérdéses telefonhívásos kampány mögött, amelyet illegális adatbázisával hajtottak végre.

Az alperesi írás a lead-jét követő második bekezdésben tovább erősíti a kétségtelen, múltban megvalósult felperesi cselekmény állított megtörténtét azzal, amikor így fogalmaz: „[a] szolgáltatók és a hatóságok közös vizsgálata már a tömegesen kiküldött szöveges üzenetek után megállapította, hogy a telefonos kampányt egy közbeiktatott cégen keresztül a IV.r. felperes külföldi leánycége rendelte meg, és a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította. Úgy tudni, a telefonhívásokat is hasonló szisztéma alapján indították.” Az olvasóban így azt a képzetet kelti, hogy egy korábban bemutatott jogsértő cselekményen túl a felperesi cégcsoport további jogellenes műveletet is végrehajtott.

A „Cikk2” című írás utolsó bekezdésében szintén kétségtelen tényként állítja az alperes, hogy a felperesi cégcsoport áll a telefonos kampány mögött.

Ezen valótlan állításokat a felperesek még a fokozott tűrési kötelezettségük és a választási időszakra egyébként jellemző tágabb körű véleménynyilvánítási szabadságra tekintettel sem kötelesek túrni. Az állítások ugyanis azt közvetítik a nyilvánosság felé, hogy a felperesek bűncselekmények elkövetésében vettek részt. Az elsőfokú bíróság ítéletének [55] és [56] pontjában felsorolt tények nem olyan jellegűek, amelyek alapján a felperesi cégcsoport tevékenységét az írásokban tárgyalt telefonhívásos kampánnyal össze lehetne kapcsolni úgy, hogy annak kivitelezőjeként kerül megnevezésre.

A tényállítások valóságát a perben az alperes nem bizonyította, ezért a jogsértés megtörténtének megállapítása indokolt volt.

[28] A másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bírtóság azon álláspontját, miszerint a jogsértőként minősített közlések ne vonatkoznának valamennyi felperesre, így nincsen keresetösszevonási joga azok vonatkozásában valamennyiüknek. Az alperesi írások összefoglalóan „IV.r. felperes-csoport”-ként azonosítják az I. és II. felperes tulajdonában álló érintett cégeket, amely értelemszerűen a IV. rendű felperest is magába foglalja. Az alperesi cikksorozat pedig az I. és II. rendű felperest meg is nevezi, mint tulajdonosokat, így „IV.r. felperes-csoport” tevékenységét az átlagolvasó valamennyi felperest érintőként értelmezi.

A 2022. április 2-án megjelent „Cikk1” című cikkben szereplő, az sms-kampányt „[a] IV.r. felperes külföldi leánycége rendelte meg, és a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította” közlés, habár a III. rendű felperest jelöli meg egyértelműen, az a

IV.r. felperes meghatározást is tartalmazza, ezt meghaladóan az írás lead-jében és azt követő bekezdésében is a IV.r. felperes-csoportnak tulajdonítja az sms-kampányt követő telefonhívásos kampányt is. Mindezek alapján a sérelmezett közlés, annak közvetlen és tágabb szöveggörnyezete alapján, valamennyi felperesre vonatkozik.

A 2022. április 15-én „Cikk2” címmel megjelent írásában az sms-kampányt „I.r. felperes volt pártbeli miniszter és minisztere, II.r. felperes által kiépített IV.r. felperes-csoport külföldi leánycége rendelte meg, a művelethez szükséges hatalmas adatbázist is ez a vállalkozás biztosította” közlés, habár szintén a III. rendű felperest jelöli meg egyértelműen, az a IV.r. felperes meghatározást is tartalmazza, ezt meghaladóan az írás lead-jében és annak utolsó bekezdésében is a IV.r. felperes-csoportnak tulajdonítja az érintett kampányokat. Mindezek alapján ezen sérelmezett közlés, annak közvetlen és tágabb szöveggörnyezete alapján, valamennyi felperesre vonatkozik.

[29] A Fővárosi Ítéltábla az egyes jogsértések megtörténtének a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti megállapítása során nem teljes mértékben a felperesi kereseti kérelem megszövegezése és az alperesi cikkek szóhasználata alapján rendelkezett, hanem az írásokban sérelmezett közlések valós jelentéstartalma, és azok tényállítása alapján. A másodfokú bíróság ezzel nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen és az ítélet is teljes, ugyanis ténylegesen a felperes kereseti kérelmei kerültek elbírálásra.

[30] A másodfokú bíróság szükségesnek tartja hangsúlyozni, hogy a korábban már hivatkozottak szerint a Pp. 370. §-a alapján nem vizsgálta érdemben azt, hogy az elsőfokú bíróság a Cikk1” című írás vonatkozásában is jogsértőnek minősítette a közléseket. Azonban a felperések ezen már jogsértőnek talált közléseken túl további közlések vonatkozásában is kérték a jogsértés megtörténtének megállapítását ezen írás esetében. Az elsőfokú bíróság által jogsértőnek talált közlések pedig a szöveggörnyezetet is vizsgálva, nem azonosak a másodfokú bíróság által annak minősített közléseivel, az utóbbiak egyértelműen a telefonhívásokkal folytatott kampányra, míg az előbbiek szöveges üzenetek (sms) küldésével megvalósított telefonos kampányra vonatkoznak.

[31] A felperések a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozással követelték a jogsértő közléseket tartalmazó írások eltávolítását az alperesi internetes hírportálról. A másodfokú bíróság a jogsértés megszüntetéséhez szükségesnek és elegendőnek tartotta, ha kizárólag a jogsértő közlések törlésére kötelezi azt alperest. A teljes írások törlése aránytalan korlátozása lett volna az alperesi sajtótermék működésének, az valójában a szerkesztői szabadság indokolatlan mértékű sérelmét eredményezné.

[32] A sérelemdíj Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerinti alkalmazása indokolt, ugyanis a jogsértő közlések bűncselekmények elkövetésében való részvétellel vádolják a felperéseket, amely köztudomásúan sérelmet okoz a felperések számára a további üzleti tevékenységük folytatásában. Az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj mértékének emelését nem pusztán az indokolta, hogy a másodfokú bíróság több közlést talált jogsértőnek, ugyanis már az egyes közlések is – a jellegük folytán – rombolják a felperésekbe vetett bizalmat, éppen azon a területen, ahol a gazdasági tevékenységüket folytatták. Annak valótlán állítása, hogy a

felperesek bűncselekményben vettek részt választási kampány során, nemcsak a jelenlegi társadalmi megítélésüket érinti súlyosan hátrányosan, hanem a jövőbeni ezirányú tevékenységük végzését is köztudomásúan korlátozza.

A sérelemdíj mértéke körében azt is értékelte a Fővárosi Ítéltábla, hogy az alperesi sajtótermékben egy meghatározható időszakban, több alkalommal valósult meg a jogsértés, ezért az értelemszerűen nagy nyilvánosságot kapott. Figyelembe kellett azt is venni, hogy ugyanazon internetes sajtótermék egyes írásai is különböző olvasókhöz juthatnak el, ezért eltérő a jogsértésről tudomást szerző személyi kör. Ezt meghaladóan az átlagolvasó a valótlan állítást még inkább valónak minősíti, ha visszatérően találkozik a jogsértő közlésekkel, még akkor is, ha az ugyanazon sajtótermékben történik.

[33] A másodfokú bíróság döntése folytán az elsőfokú eljárás tekintetében a pernyertesség-pervesztesség aránya azonosra változott, ezért a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján egyik fél sem köteles további perköltség megfizetésére. Megjegyzendő, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseivel az alperest az I-III. rendű felperesek perköltségének megfizetésére kötelezte, ezt azonban a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 370. §-a alapján nem érintette.

[34] A fentiek alapján a másodfokú bíróság a felek által viselendő eljárási illetékek összegére vonatkozó rendelkezést is megváltoztatta és azt a felek között egyenlő arányban megosztotta.

[35] A másodfokú eljárásban a felperesek fellebbezése részben vezetett eredményre, így a másodfokú pernyertesség-pervesztesség arányát szintén 50-50%-ban határozta meg a Fővárosi Ítéltábla, ugyanis az első fokon jogerőre emelkedett rendelkezések a per tárgya tekintetében nem olyan jellegűek, hogy a Pp. 83. § (2) bekezdésének alkalmazása ne lenne indokolt.

[36] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán a felpereseknek a fellebbezésük előterjesztésekor nem kellett lerónia az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (2) bekezdés és 46. § (1) bekezdése alapján számított, az I. és II. rendű felperesek vonatkozásában személyenként 148.000, a III. rendű felperes vonatkozásában 136.000, míg a IV. rendű felperes vonatkozásában 160.000 forint fellebbezési eljárási illetéket. A másodfokú bíróság ezen illetéket a Pp. 101. § (1) bekezdése és a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a fenti pernyertesség-pervesztesség aránya alapján megosztotta a felek között.

[37] Tájékoztatja a másodfokú bíróság a feleket, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság (Fővárosi Ítéltábla) megnevezését, a

bíróági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2024. március 5.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró